

Posudek na diplomovou práci Bc. Kateřiny Nové „Dopady nadváhy a obezity na kvalitu života jedince“

Předkládaná diplomová práce se skládá z 74 tiskových stran a 5 stran (nečíslovaných) příloh. Autorka se tématu věnovala z hlediska širšího pojetí demografie, konkrétně problematice vlivu obezity na kvalitu života jedince. Práce je rozdělena do 6 dále strukturovaných kapitol: 1. Úvod, 2. Obezita problém současnosti, 3. Zdroje dat, 4. Dopady obezity na kvalitu života, 5. Léčba obezity, 6. Analytická část, a 9. Závěr (proč devět?). Poté následuje seznam použité literatury a přílohy. Očekával bych, že v úvodu budou vymezeny hypotézy (což nejsou), ze kterých pak bude zřejmý cíl práce. Takto se neodvažuji cíl práce komentovat.

Úvodní část je věnována problematice obezity z hlediska vymezení, historického pohledu, měření obezity a jejím jednotlivým typům. K této části mám tu výhradu, že autorka používá pojmy obezita a nadváha jako synonyma (např. s. 10, ale i jinde), což není správně. Na to přichází i autorka na str. 13, kde při dělení BMI uvádí jako jeden ze subtypů obezity právě nadváhu. Pokud uvádí hodnoty BMI na obr. 1 (s.14) a v následujícím odstavci zpochybňuje měření pomocí BMI pro starší osoby a sportovce, pak bych očekával, pro jakou populaci BMI vlastně definuje. Popsaná vazba BMI na nejčastější nemoci je užitečná.

Druhá kapitola je věnována obezitě jako problému současnosti. I když autorka v úvodu práce vymezuje předmět své práce na státy Evropy a USA, tak věta, že „časy, kdy nedostatek jídla způsoboval smrt, jsou dávno pryč“ mi přijde velmi naivní. V situaci, kdy chronickým hladem trpí 852 milionů lidí (<http://www.osn.cz/zpravodajstvi/zpravy/zprava.php?id=1281>) a náklady na předcházení hladomorům jsou enormní, je toto tvrzení nekorektní. Obezita však problém pro celou řadu populací je, o tom není sporu, a autorka se tomu v této kapitole dostatečně věnuje. Výhradu však mám k porovnání úrovně obezity mezi státy a regiony současně (s.22).

Třetí kapitola je věnována zdrojům dat. Autorka popisuje datovou základnu a píše i o šetřeních organizovaných v České republice. Zde mi chybí zmínka o šetření Reproductive Health Survey, které organizoval Center for Disease Control (USA) v roce 1993 právě v České republice. V této části je však velmi obtížné odlišit převzatou informaci od vlastní úvahy. Očekával bych tedy výrazně více citací k jednotlivým tvrzením.

Šestá kapitola je snad hlavním přínosem práce, protože je založena na dotazníkovém šetření, která pravděpodobně zrealizovala autorka diplomové práce (s. 54). Hlavní výhradu mám k dotazníku šetření (s. 76), který obsahuje otázky, na kterém (předpokládám) nedostala autorka žádné odpovědi (Trpíte nějakou z níže uvedených nemocí) a na druhou stranu chybí otázky na vysvětlující proměnné, které by umožnili právě konstrukci hypotézy, která by pak byla cílem práce. Výsledkem tohoto dotazování jsou pak poměrně banální zjištění, že nejsilnější je korelace mezi obvodem pasu a BMI (s. 61) nebo že ženy jsou 2,767 krát nespokojenější se svou postavou než muži (s. 63). Nejzajímavější mi připadá zkoumání korelací mezi hmotností, sledováním televize a sportováním dětí. Tam však žádná závislost nevyšla, protože buď neexistuje nebo se to nedá takto jednoduše zkoumat.

Ze všech uvedených připomínek vyplývá, že oponent nepokládá tuto práci za zdařilou a jen se sebezapřením jí doporučuje k obhajobě.

Ing. Jaroslav Kraus, Ph.D.
8. září 2009